

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2767/2019
22.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бранислава Босиљковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Давидовић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Васиљевић, адвокат из ..., ради физичке деобе, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 1150/17 од 21.08.2018. године, у седници одржаној 22.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 1150/17 од 21.08.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 1150/17 од 21.08.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Рашкој Р1 1/14 од 06.02.2017. године, ставом првим изреке одлучено је да се сувласничка породична стамбена зграда која се налази на кат. парцели ... КО ... дели тако да предлагачу прпада у својину и државнину приземље (западни део породичне стамбене зграде) и штала за стоку на западној страни од породичне стамбене зграде, а противнику предлагача припада у својину и државину приземље (источни део породичне стамбене зграде) и део простора за осоку и ђубре, зид од камена и по врху бетониран бетонски серклаж површине 9,57 м², а све на начин и у мерама ближе одређеним у овом ставу изреке. Ставом другим и трећем изреке одлучено је да предлагачу и противнику предлагача припада у својину и државину део кат. парцеле бр. ... и део кат. парцеле ... у мерама и границама ближе одређеним овим ставовима изреке. Ставом четвртим изреке одлучено је да осовина пута службености полази са међне линије кат. парцела ... и ... и долази до међне линије кат. парцеле ... и ... у границама и мерама ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом петим изреке обавезан је противник предлагача да омогући предлагачу, ради одржавања своје стамбене јединице, несметани приступ објекту када за то постоји потреба. Ставом шестим обавезан је противник предлагача да поруши надстрешницу – гаражу површине 16,23 м², а чија је вредност 40.002,73 динара. Ставом седмим изреке обавезане су странке да подједнако сnose трошкове раздвајања електричне енергије у припадајуће делове стамбеног простора. Ставом осмим изреке одлучено је да је предлагач дужан да омогући противнику предлагача прикључак за воду у дворишту и

коришћење шахте за воду. Ставом деветим изреке обавезан је противник предлагача да предлагачу накнади трошкове ванпарничног поступка од 77.075,50 динара.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 1150/17 од 21.08.2018. године, ставом првим изреке жалба предлагача је одбијена, као неоснована, а првостепено решење потврђено у ставу првом изреке, тачка 2, подтачка а, алинеја 6, у ставу петом и ставу осмом изреке. Ставом другим изреке усвојена је жалба противника предлагача, па је укинута одлука о трошковима поступка садржана у ставу деветом изреке првостепеног решења и у укинutom делу предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Против решења другостепеног суда предлагач је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

На основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“, број 72/11...87/18), који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл.гласник СРС“, бр.25/82, ... „Сл.гласник РС“ бр. 46/95,...106/15), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нема основа за посебну ревизију, јер су нижестепени судови одлучили у складу са устаљеном судском праксом. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, новим тумачењем права, односно уједначењем судске праксе, нити су уз ревизију приложене правноснажне судске одлуке, којима је на други начин одлучено у погледу истог или сличног чињеничног и правног односа, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначењем судске праксе.

Сходно наведеном, нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

За оцену права на ревизију против правноснажног решења другостепеног суда у ванпарничном поступку, меродавна је вредност коју је предлагач – странка означила у предлогу као вредност захтева, а ако то странка није учинила, меродавна је вредност на

коју је плаћена или одређена судска такса. У конкретном случају предлагач није у предлогу за деобу непокретности означио вредност захтева, нити је то учињено до окончања поступка пред првостепеним судом. Предлагачу је одређена судска такса на предлог и одлуку у износу од по 1.900,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретној правној ствари се ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, при чему вредност предмета спора није одређена ни у предлогу за деобу непокретности, а ни током поступка, те да је такса на предлог и одлуку одређена у висини од по 1.900,00 динара. Према становишту Врховног касационог суда, када вредност предмета спора није означена у тужби (предлогу), нити је означена или утврђена накнадно, до правноснажног окончања поступка, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси. Таксеном тарифом – тарифни број 1., Закона о судским таксама („Сл. гласник РС“ бр. 28/94....95/18), прописано је да се такса у износу од 1.900,00 динара плаћа за тужбу према вредности предмета спора до 10.000,00 динара.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о ванпарничном поступку по предлогу за деобу непокретности, у коме се као вредност предмета поступка узима износ до 10.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић